



OB DNEVU MLADOSTI

V MESECU MAJU, MESECU MLADOSTI, RADOSTI, SONCA IN VESELJA SMO SREČNI IN VESELI. NABI-RAMO SI SVEŽINO IN MOČ ZA NADALJNJO POT V PRIHODNOST

Imamo grešnika, ki se roga vsem sklepom zadnjih važnih dogodkov, tako 17. seje predsedstva ZKJ, resolucijam samoupravskega kongresa, ki se posmehuje delovnim množicam ter njihovi odločni podpori vsem tem dokumentom. Z zadovoljstvom lahko s prstom pokažemo nanj! Ta ignorant, saboter, nediscipliniranec in samopašnež je splošno znan pod imenom, CENE.

● Zgodovinska pot mlade generacije nam je do današnjih dni pokazala pot, po kateri moramo hoditi. Na izkušnjah, napakah in uspehih se bomo učili, da bomo to pot nadaljevali in jo uresničili. Vzor za naš boj, za naša prizadevanja in delo so naši predhodniki, naš tovariš Tito in revolucija jugoslovanskih narodov.

● Mladina je v današnji družbi kritična ni pa kritizerska. In prav je tako! Smo — bomo in moramo biti graditelji pri polaganju tapete prihodnosti. Želimo si svet, v katerem bo našel vsak človek svoje mesto. Želimo, da bo vsak občan srečen in zadovoljen, da bo znal ceniti tisto, kar imamo.

● Na mladini je bodočnost! Želimo, da to tudi uresničimo! Učenje, delo, zabava in vsestranska dejavnost mlade generacije nam je garancija za lepši jutrišnji dan. Biti moramo pošteni, tovariški, delovni in enotno organizirani povsod tam, kjer delamo in živimo!

In pot do zastavljenega cilja nam bo lažja!

Zveza komunistične mladine Jugoslavije, katere borba in smelost je izzvala toliko občudovanja, se je rodila pred petdesetimi leti na ruševinah ere, v kateri so bili narodi Jugoslavije razdruženi in podjarmljeni. Zela, da v novi državi, ki naj bi uresničila stoletnje težnje in prizadevanja, da se narodi Jugoslavije združijo v

državno skupnost, se niso v celoti uresničili. Kmalu je postalo razvidno, da temelji ta skupnost na interesih buržoazije, velikih kapitalnih mogotih in da ne bo izpolnila zahtevo ljudstva po socialni pravičnosti in nacionalni svobodi. V teh trenutkih osvoboditve in revolucionarnih vrenj je mladina spoznala, da je njena prava

pot v revolucionarni preosnovi družbenih odnosov.

Ni bilo zavestnejše sile, kot je bila KP in Ljudska mladina, na katero se je ljudstvo lahko oprlo v hudih časih. Prav tako je bilo tudi v povojnem obdobju pri izgradnji domovine.

(Nadaljevanje na 6. strani)

CELJE, 20. MAJA 1971 — STEVILKA 19 — LETO XXV. — CENA 60 PAR



Glasilno občinskih organizacij SZDL Celje, Laško in Žalec

MAJSKA ŠPORTNA SREČANJA

Občinska konferenca ZMS v Celju je pripravila za mesec mladosti »majska športna srečanja«, v katerih sode-

lujejo ekipe EMO, Zelezarna, Metka, Aero, Lik Savinja, Prevoznništvo, Strmec, Tehnomercator, Tkanina, Vojnik, Merx, Klima, Šolski center Borisa Kidriča, Elegant in Ingrad. Svečana otvoritev tekmovanja je bila v ponedeljek, ko so izžrebali tudi posamezne skupine v različnih športnih panogah, kot kegljanju, streljanju, šahu in nogometu. Finalne tekme bodo odigrali v soboto, 22. maja dopoldne, popoldne pa bo zaključna prireditev v mesecu mladosti »Parada mladosti«, v kateri bo nastopilo 1400 mladincev in mladink šol, podjetij, specializiranih organizacij in društev s celj-

ske občine. Prireditve se bo začela ob 16. uri pred Muzejem revolucije s kulturnim programom v katerem bodo sodelovali recitatorji, godba na pihala, tamburaški in harmonikarski orkester ter zabavni ansambel Gemini 5. Ob 17. uri se bo začela »parada mladosti«. Tako bo celjska mladina iz šol, delovnih organizacij, terena in športnih organizacij zaključila »svečene prireditve v mesecu mladosti«, ki so vse posvečene praznovanju rojstnega dneva predsednika Tita, istočasno pa množičen prikaz delovanja, sposobnosti in prizadevanja naše mladine.

T. VRABL

ELEKTRIČNI VLAK V CELJU

Jutri, v petek, 21. maja, bo na progi od Ljubljane do Celja peljal prvi električni vlak. Iz Ljubljane bo odpeljal ob 10.30, v Celje pa bo pripeljal ob 12.00 uri.

PODELITEV REKREACIJSKIH ZNAČK

Občinski, sindikalni svet, komisija za rekreacijo in šport, pripravljata jutri, v petek, na športnem prostoru v mestnem parku večjo športno — zabavno prireditev ob prvi podelitvi sindikalnih rekreacijskih značk. To tekmovanje so uvedli zato, da bi ob ekipnih sindikalnih športnih igrah prišli do veljave in priznanj tudi posamezniki. Obstajajo namreč manjše de-

lovne organizacije, ki celotnih ekip ne morejo prijaviti, obstaja pa možnost, da nastopajo posamezniki. Ze v prvem letu se je tekmovanje izkazalo za izredno dobrodošlo in primerno, saj bodo že na prvi podelitvi izročili skoraj 400 zlatih, srebrnih in bronastih priznanj za sodelovanje pri pridobivanju sindikalne rekreacijske značke.

Na prireditvi bo nastopil

ansambel Zabe, pela pa bo sta Oto Pestner in Roman Mazej, vse prisotne pa bo zabaval humorist Poldek. Ob prireditvi bo tudi nočni štafetni tek ter nagradne igre, po programu pa ples. Prireditve bo v petek, 21. maja ob 18.30. uri v primeru slabega vremena pa naslednji dan, 22. maja ob istem času.

T. VRABL



PO ISTI POTI KOT NAŠI STARSI — pravi Anica Rajher, učenka zadnjega letnika Šolskega centra »Boris Kidrič«, oddelek oblačilne stroke, doma iz Celja, sicer pa od lanske jeseni predsednica mladinskega aktiva v Elegantu. Pravijo, da je njena zasluga, da je mladinski aktiv prišel iz anonimnosti in začel ponovno uspešno delovati. Anica, ena izmed mnogih mladih v mestu Celju pa pravi: »Veliko si želim. Predvsem pa želim nadaljevati pot naših staršev. Najprej želim doseči poklic, potem pa lepo naprej, vse po vrsti. Otrk pa toliko, kolikor jih bom lahko preživela.«

Foto: T. VRABL

IZRAŽAJOČ NAJLEPŠE ŽELJE IN ČESTITKE, TI DRAGI MARŠAL KLIČEMO V IMENU VSEH REDNIH BRALCEV NOVEGA TEDNIKA SE NA MNOGA, ZDRAVA LETA! VSEM MLADIM ČESTITAMO ZA DAN MLADOSTI IN JIM ŽELIMO SE VELIKO DELOVNIH USPEHOV PRI URESNIČEVANJU NAŠIH SKUPNIH CILJEV.

UREDNIŠTVO NOVEGA TEDNIKA

POZDRAV SONČNEMU VLAKU

Spet bo srečnih nekaj sto ljudi in znova bodo mnogi stari in onemogli, invalidi in drugi spoznali, da le niso osamljeni in pozabljeni.

Te dni bo skozi mnoga mesta in države znova popeljal sončni vlak. Prvi pozdrav udeležencem tega potovanja smo v Celju opravili že včeraj. To je bil del slovenskega sončnega vlaka, ki je krenil proti Dunaju. V njem sta bila tudi dva invalida iz celjske občine.

Glavni pozdrav sončnemu vla-

ku pa bo veljal v nedeljo, 23. maja ob 11. uri na celjski železniški postaji. To bo avstrijski sončni vlak.

Sprejem bo veličasten kot vselej doslej. Godba in petje... pa veliko srečnih obrazov in toplih rok, čestitk... Pridite vsi, ki vas ta dan pot ne bo vodila drugam, pridite na celjsko železniško postajo in se pridružite ljudem, ki bodo pozdravili drage goste.

mb

JUGOBANKA

ZA VSAKOGAR IN ZA VSE!





EDINI SONČNI DAN V LETU DNI

Zenice so si zavezale ta boljše rute in »firtuhe«, moški nadedli na glavo ta boljše klobuke in zavezali na belo srajco kravate. Za njih to ni bil navaden dan, bil je dan, ki ga v dolgem letu najbolj pričakujejo in najbolj veselijo. Dan, ki jim ga pripravijo ob pomoči celjskih podjetij, prizadevno vodstvo občinske organizacije Rdečega križa.

Izlet tja do Ptuja, gradu Borja, Ormoža in spodnje postaje žičnice v Mariboru, so omogočili: EMO, obrat Vital Misltnje, gostinska podjetja Na-Na, Cuk, Evropa, Samopostrežna restavracija, Majolka, Zvezda, pekarna Mlakar, Merz, Center, Slovenija vino, Ljudska restavracija, Aero, Emona Ptuj ter osnovne organizacije Rdečega križa na terenu, Otok, Dolgo polje, Ljubčna, Zagrad — Pečovnik, Ostrožno in Aljažev hrib. Tisti, ki so se izleta udeležili, so bili njihove pomoči veseli. Pravijo, hvala.

Harmonikarja sta raztegovala mehove harmonik, za njima pa so peli tudi vsi ostali udeleženci izleta. Peli zato, ker je bilo lepo, ker so za en dan pozabili na skrbi, ki jih tarejo skozi leto in leta ter v upanju, da bodo lahko doživeli še veliko takšnih izletov.

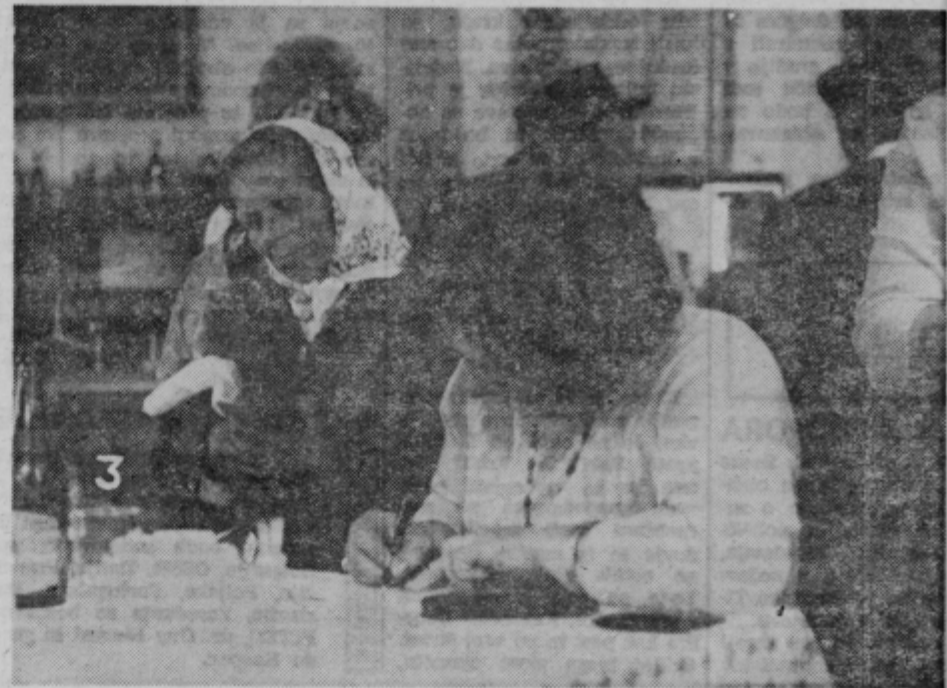
Bile so tudi solze. Solze radosti, da so lahko ljudje, ki so v trenutku jeseni izgubili stik z marsikatero dobroto, za dan odpotovali na izlet. Izlet v nekatere kraje Slovenije! Izlet, ki bi za marsikoga, ki iz bogate blagajne ni hotel prispevati dinarja pomoči, bil reven. Sam pa kvečjemu potuje še na morje in v svet. Ti ljudje, ki so mnogo dali in ki so preživeli težave življenja z vsemi lepotami in problemi, pa so zadovoljni iz izletom, ki jim ga je pripravil občinski odbor Rdečega križa v Celju. Upravičeno zadovoljni, ker je bilo lepo. Doživeli so edini sončni dan v sivem letu dni...

Zadovoljni obrazi, zanimanje za posamezne kraje, ta boljše obleke, veselje pa tudi solze in pisanje kartic posameznim svojcem, češ, pogledj, kje sem bil, vse to so momenti, ki pripovedujejo v prid takšnih in podobnih akcij.

O srečanjih, drobnih, bi se lahko pisali. Mnogo in veliko. Vsak kamenček je biser zase. Vsi skupaj so bili veliki biser. Ko bi jim Rdeči križ v Celju vsako leto pripravil tako lep sončen dan, edini — za marsikoga — v žitljenju.

TONE VRABL
MILAN SENICAR

Tisto jutro, sonce je neverjetno radostno obsijalo pokrajino, je bilo pred stavbo družbenopolitičnih organizacij v Celju neverjetno živo. Pa ne zaradi bližnje »Turške mačke« in njenih gostov, tempeč zaradi ljudi, ki so se in se še tega dneva v jeseni žitljenja najbolj veselijo. Izlet, ki ga za socialne podpirance pripravi občinska organizacija Rdečega križa, je za vsakega prazničen dan. 171 (doslej v štirih letih največ) socialnih podpirancev s področja celotne celjske občine se je zbralo, da bi jih štirje avtobusi popeljali na izlet, ki vsem pomeni edini sončni dan v letu dni.



ZASEDA NA LISCI

VAJA MILIČNIŠKIH ENOT PRI PLANINSKEM DOMU NA LISCI



predsedniki občin in sekretarji občinskih konferenc ZK med pozdravnim govorom

«Tovariši, dobili smo obveščila, da namerava na naše nočje vdreti sovražnikova erzantska skupina. Zajeti moramo žive, v primeru, bo to mogoče. Napravili po zasedo v obliki podkve. daljna navodila dobite od njih starešin.»

«Miličniki v plavih uniformah, z najmodernejšimi puškami, brzoštelkami in miljezom so v trenutku izginili po pobočju. Z njimi bil tudi čudovit primerek ščibijskega psa. Trajalo je mo nekaj minut in bil je signal — vsi so na svojih stih. Tisti, ki smo akcijo azovali s pobočja pred plaskim domom na Lisci niso videli nikjer nikogar. malu za tem se je pojavil diverzant v civilni obleki.

Kot gobe po dežju so po vseh obronkih zrasli miličniki. Pes se je s hrba zagnal nad »sovražnika«, ga zgrabil in počakal. Diverzanta so zvezali in odpeljali.

To je bil samo del vaje, ki so jo pripravili miličniki celjskega območja v počastitev tedna varnosti. Vaje se je udeležilo tudi veliko število družbeno političnih delavcev enajstih celjskih občin, ki so na območju celjske UJV. Maks Klemenčič, načelnik UJV Celje, se jim je v uvodnih besedah zahvalil za pomoč in skrb do njihove službe.

Gostje so si nato ogledali tabor miličnikov v gozdni globeli, katerega so morali postaviti po »umiku z zasede-

nega ozemlja». Odlično kamuflirani šotori ter radijsko-teleprinterska zveza sta pričala o izredni pripravljenosti miličniških enot. Še večji vtis so napravili na goste miličniki s prikazom samoobrambe. Kratka vaja je pokazala, da je med našimi miličniki ogromno fantov in mož, ki odlično obvladajo judo. Tej je sledila še vaja vodnikov s psi. Celotna vaja na Lisci je imela vojno-policijski in vzgojno športni značaj.

Vsi, ki so se vaje udeležili kot opazovalci, so odšli z Lisce s trdim prepričanjem, da bodo policijske enote v primeru vojne pomenile izredno udarno moč.

M. Seničar
T. Vrabl



Maks Klemenčič



Vodnik Jože Toplišek z enim od štirinožnih varovancev



Miličniki v gozdnem taboru

STARČEVO MAŠČEVANJE

PODTAKNJENA ŽVEPLENKA UNIČILA TRI POSLOPJA

V petek zjutraj je zagorelo stanovanjski hiši MAKSA ZALERJA v Dobrini pri Ljubljani. Ogenj je do tal uničil stanovanjsko in gospodarsko poslopje ter vinsko klet. Zaler je škodo ocenil na 95.000 dinarjev. Nesreča je bila še toliko hujša, ker poslopja niso bila zavarovana. Domači so takoj zasumili, da požar ni nastal zaradi napake v električni napeljavi ali nepravilno odvrženega cigaretnega ogorka.

60-letni CIRIL PANIC, brez

stalnega bivališča je moral v pripor zaradi suma, da je podtaknil požar na Zalerjevi domačiji.

V pogovoru s preiskovalnim sodnikom JANEZOM STOJKOVICEM smo izvedeli, da je osumljeni Panic dejanje priznal. Kot je sam povedal, je vtaknil žveplenko v streho in ogenj je izbruhnil. Zakaj? Zgodba priča o maščevanju ostarelega človeka.

Leta 1953. je Panic očeh prodal domačijo v Dobrini Zalerju. Njegov sin, Ciril Panic, je še ostal v hiši in delal naprej na kmetiji. Pred časom pa je v hiši zmanjkalo 70 novih dinarjev. Zaler je za krajo osumil Panic, ki je seveda moral od hiše. Gospodar je starcu zadržal plašč in obleko, dokler mu ne vrne denarja.

Panic danes zanika, da bi

30.000 DINARJEV V PLAMENIH

V nedeljo je nenadoma izbruhnil požar na manjšem gospodarskem poslopiju Franca Ostrovršnika iz Velenja. Vzrok zasedaj še ni znan, saj v poslopiju ni bilo električne napeljave niti nikakršnih kurilnih naprav. Sosedje so povedali, da je plamen nenadoma zagorel s strehe. Zgorelo je ostrešje, mini moped in razni predmeti. Škodo ocenjujejo na 30.000 dinarjev.

vzel usodnih sedem starih tiščakov. Pravi, da se mu je zgodila krivica, ki je ni mogel preboleti. Hotel se je maščevati Zalerju za nepravilno sum. Prižgal je žveplenko in z njo rojstvo domačijo.

M. Seničar

NESREČA NA OKREŠLJU

V nedeljo popoldne se je na Okrešlju teže poškodoval 34-letni CVETKO VUNIC iz Ljubljane.

Približno ob 11. uri popoldne se je Vunic odpravil s kočje na Okrešlju, da bi preko Savinjskega sedla prišel na Jezerko. Ko je šel po strmini pokriti s snegom — brez planinske opreme — mu je spodrsnilo. Padel je in se kotatil sto metrov po pobočju ter obležal.

Prava sreča za Vuniča je bila, da je njegovo pot spremljal z daljnogledom Anton Cigala, ki se je takoj odpravil k ponesrečencu. Našel ga je

Ne mine teden, ko ne bi na raznih krajih gozdnih površin celjskega območja zagorelo. Največ požarov zanetijo iskre iz lokomotiv tam, kjer je v bližini proga, drugod pa je vzrok neprevidno ravnanje izletnikov ali otrok ki

netijo ogenj ali odvržejo cigaretni ogorek.

Najhujši gozdni požar v tem letu smo zabeležili v nedeljo, ko je na Gričku nad Savinjo zgorelo približno od tri do štiri hektarje mladega drevja last ERVINA LUNA in SLOKANA z Lave pri Celju.

Požar je bil zelo hud, saj so prihiteli na pomoč čete celjskih poklicnih gasilcev, Gaberja, Ostrožna, Trnovelj, Zalca, Laškega, Stor, Skofje vasi, Levca, Lopate in morda še od kod drugod, saj ni bilo mogoče zabeležiti vseh, ki so takoj vedeli, kaj je njihova dolžnost.

Izredno prizadevnim gasilcem gre zahvala, da požar ni dobil zaradi vetra še strahljivi v bolnišnico.

VLOM V KIOSK

V noči s sobote na nedeljo je neznan storilec razbil steklo kioska podjetja Tobak v Storah in preiskal predale. Ukradel je kuverto v kateri je bilo za 300 dinarjev kovancev. Vprašanje je, zakaj je prodajalka puščala denar preko noči v kiosku. Kaže, da je neznanec vedel za njeno navado in to neprevidnost izkoristil.

VELIK GOZDNI POŽAR

PRIPRAVLJENE SO BILE TUDI ENOTE JLA, DA BI POMAGALE

hotnejših razmer. Preko 70 mož se je požrtvovalno bojevalo z uničujočim ognjem. Celjski poklicni gasilci so prihiteli na kraj požara ob 17. uri ter ostali na prizorišču do 23. ure ponoči, zaradi možnosti ponovnega vžiga. Nočno dežurstvo so zatem prevzeli delavci Gozdnega gospodarstva Celje.

Škodo cenijo na 40.000 dinarjev, lahko pa bi bila mnogo večja.

Vzrok še ni znan, zanimive pa so govornice ljudi, ki so prvi opazili požar. Baje je ogenj nenadoma izbruhnil na več krajih, zato so ljudje prepričani, da ga je nekdo podtaknil.

M. SENICAR



Med tistimi, ki so med prvimi opazili goreči gozd sta bila tudi zakonca TROBES Ivan in Marija. Najbolj se jima je čudno zdelo to, da je pričelo goreti na več mestih. Je ogenj morda kdo namenoma podtaknil? Kaj se ve, ljudje so zmožni vsega. Foto: B. S.

VISOKI C bonbone
dobite v šestih različnih okusih

Šumi



Ob tednu RK je v akciji zbiranja sredstev sodeloval tudi KRAMER ROMAN, učenec 6. razreda IV. osnovne šole, ki si je za kraj akcije izbral kar Petrolovo črpalko. (Foto: B. S.)



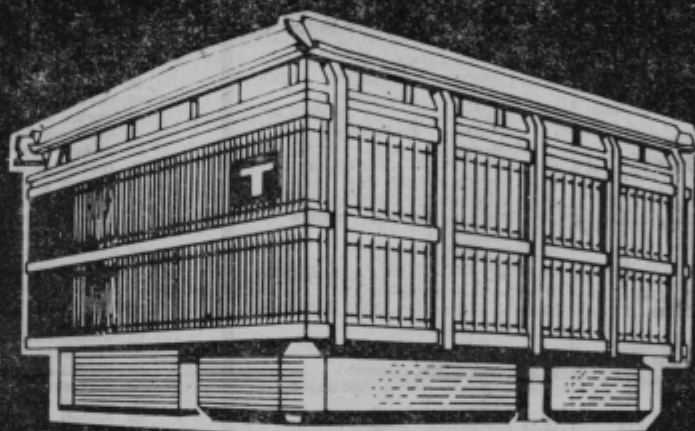
Na Lisci so ob soncu in kasneje partizanskem golažu paberkovali vodilni možje občin celjske regije o aktualnih problemih, ki jim križjo marsikatero urico tistega časa, ki ga tako radi imenujemo prost. O čem so se pogovarjali predsedniki Sentjurske (Aci Svetina), sevniske (Marjan Gabrič) in konjske občine (ing. Franjo Tepej) — na posnetku od leve proti desni — lahko samo ugibamo. Verjetno pa to niso bili samo pogovori na privlačni ravni... (Foto: T)



Celjski mestni park je ponovno oživel. Tokrat ne na hokejskem igrišču, temveč na starih teniških igriščih. Moška in ženska vrsta že tekmuje v pokalnem tekmovanju. V nedeljo sta dve mladinki iz Celja v štiri urni borbi izgubili srečanje proti Triglavu iz Kranja. Rezultat 2:1 za gostje, ki so v maratonskem dvoboju in igri v dvojicah osvojili zmagovito točko. Celjanki Blanka Godnik in Irena Sekirnik sta prikazali dober tenis, toda sreča jim tokrat ni bila naklonjena. Na posnetku vidimo trenerja Dušana Godnika, ko svetuje Sekirnikovi in svoji hčerki Blanki, kako bi najbolje zaigrali. (foto: E. Kranjc)

VELEBLAGOVNICA

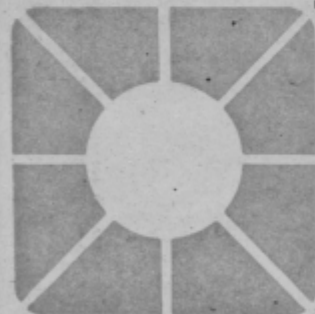
V CELJU



VABIMO VAS

IZBIRAJTE NA DVAJSETIH ODDELKIH

POLEG TEGA ŠE: DARILNI BON, POTROŠNIŠKI KREDIT, MENJALNICA, BIFE, SERVIS ZA POPRAVILO ČEVLJEV, OTROŠKO VARSTVO! DOSTAVA NA DOM!



VREME

Do konca tedna bo še toplo in sončno vreme. V sobot in nedeljo pa so verjetne popoldanske nevihte in osvežitve.

19

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva: Celje Laško in Zalec — Uredništvo in uprava Celje Gregorčičeva 5 poštna predal 161 — Urejuje Uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik: Bernard Strmčnik — Tehnični urednik: Jože Cegnar — NOVI TEDNIK

Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga CGP »Delos, Informacije propagande Celje — Tiska in knjižarja CGP »Delos Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 90 par; letna naročnina 30 din; polletna 15 din Za tujino znaša na računsko 90 din — Tekoči račun 507-1-1200 — TELEFONI: uredništvo 23-69 in 31-05 mali oglasi in naročnine 23-00

NOVI tednik

posled posledu

NE ZAJTRKA, DAJTE VINA!

Pod obronki Bohorja, na pogled idiličnem svetu, iz katerega pa ljudje ne iztisnejo toliko, da bi lahko rekli, da imajo kruh, je živela družina. Prav nič se ni razlikovala od drugih kajzarjev, samo mati je imela eno samo željo — svojega sina spraviti v šolo. Ze ga je videla v duhovniškem poklicu in ta slika je bila tako vabljiva, da je bila zanjo pripravljena žrtvovati vse. Ze rod nazaj, kolikor so ljudje pomnili, ni to postal noben »gospod.« Bil bi ponos vse jare in sploh — njen sin!

Osemletko je fant končal v bližnji šoli. Bil je med redkimi, ki so jo sploh končali. Po končani šoli je očepričel nasprotovati, da bi fant odšel od doma, češ, naj ostane doma in dela kot drugi. Začeli so se prepri in pretepi, a mati ni popustila. Ena redkih tód naokoli se je zavedala, da nudi otroku z znanjem največje bogastvo. Tako je pridigal vendar gospod župnik, pa tudi učiteljica, ki se je zadnjič mimogrede ustavila, je tako rekla.

Mati je imela v Celju sorodnike, pa jih je poprosila, če bi vzeli fanta k sebi. Obljubili so, da bodo skrbeli zanj in fant je prišel. Mati je uvidela, da bi solanje za »gospoda« precej stalo, zato je razočarana privolila, da se fant vpiše v šolo, kjer bo prišel čimprej

do kruha. Zapisal se je v uk in pričel hoditi v vajensko šolo.

Mesto je fanta prevzelo, življenje v njem je z preveliko naglico butalo vanj, zato fant ni vzdržal in je pobegnil domov. Po dolgem materinem prigovarjanju se je vrnil in mati je ostala z njim. Težko se je učil v mestne navade, saj je bila zanj vsaka stvar nekaj čisto novega. Poznal ni ne postelje, ne kovanja, ne normalne hrane. Navade s prejšnjega življenja so z vsó težó pritiscale nanj. Doma je za zajtrk spil dva deci šmarnice, za malico prav tako, za kosilo topel koruzni sok ali v oblikah krompir, za večerjo pa spet šmarnico. Tu, v mestu pa so postavili predenj — zajtrk. Ze ta beseda sama mu je šla težko iz ust, še težje pa maslo mleko ali kava. Vedno mu je nekaj manjkalo, dokler se ni spomnil. »Dajte mi našega vina, ne vašega zajtrka,« je zahteval. »Po njem sem še lačen, po vinu ne!»

Sorodniki, z materjo vred, mu vina niso dali. Fant je odšel v šolo. Tu je nekaj časa mirno sedel, potem pa je planil s klopi, stekel h katedru, začel stresati učiteljico in vpiti: »Dajte mi vina, vina! Brez njega nič ne morem! Nekaj mi manjka!»

Najprej je besnel, potem pa se je pomiril in prosil, milo prosil, jokaje: »Dajte mi, dajte...«

Zaželjenega fant ni dobil, ne v novem domu, ne v šoli. Pobegnil je domov k očetu, ki mu je lahko nudil tisto, kar si je najbolj želel — vino. Ne kruha, masla, marmelade, ampak šmarnico, ki »pomirja.«

Fanta so šli iskat in ga odpeljali na zdravljenje.

Danes je urejen mož, ima družino in živi v mestu. Odkar mu je umrla mati, gre v svoj domači kraj bolj poredko. Oče mu še živi, a kaj, ko sta si postala tako tuja. Tuje mu je tudi življenje, kateremu je nekoč pripadal. Zato mu je korak tudi težak, če ga pot zanese mimo sosedov — nekdanjih šolskih tovarišev

Dvoje različnih življenj je postavilo pregrade med nje. Pregrade, ki bi morale pasti...

NINA